

॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ इतिद्रोणपर्वणिटीकायांसप्तनवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ सांगाइति १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥
 क्षमामितेसर्वमेववाग्यतिक्रममर्जुन ॥ द्रौपद्याद्रौपदेयानांरुतेनान्येनहेतुना ॥ ४२ ॥ कुलक्रमागतं वैरं ममाचार्येण विश्रुतं ॥ तथा जानात्ययं लोको न यूयं पां
 दुनंदनाः ॥ ४३ ॥ नानृतीपांडवो ज्येष्ठो नाहं वाऽधार्मिकोर्जुन ॥ शिष्यद्रोही हतः पापो युध्यस्व विजयस्तव ॥ ४४ ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि नारायणा
 स्त्रमोक्षपर्वणि धृष्टद्युम्नवाक्ये सप्तनवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ धृतराष्ट्र उवाच सांगा वेदायथान्यायं येनाधीता महा
 त्मना ॥ यस्मिन्साक्षाद्भुवोर्दोही निषेवे प्रतिष्ठितः ॥ १ ॥ यस्य प्रसादात्कुर्वंतिकर्माणि पुरुषर्षभाः ॥ अमानुषाणि संग्रामे देवैरसुकराणि च ॥ २ ॥ तस्मिन्नाकु
 र्यति द्रोणे समक्षं पापकर्मणा ॥ नीचात्मनानृशं सेनक्षुद्रेण गुरुघातिना ॥ ३ ॥ नामर्षतत्र कुर्वति धिक् क्षात्रं धिगमर्षितां ॥ पार्थाः सर्वे च राजानः पृथिव्यां ये धनु
 र्वराः ॥ ४ ॥ श्रुत्वा किमाहुः पांचाल्यंतन्ममाचक्ष्व संजय ॥ संजय उवाच श्रुत्वा द्रुपदपुत्रस्य तावाचः क्रूरकर्मणः ॥ ५ ॥ तूष्णीं बभूवूरा राजानः सर्वे एव वि
 शांपते ॥ अर्जुनस्तुकटाक्षेण जिह्मं विप्रेक्ष्य पार्षतं ॥ ६ ॥ सवाष्पमतिनिःश्वस्य धिग्धिगित्येव चाब्रवीत् ॥ युधिष्ठिरश्च भीमश्च यमौ रुष्णस्तथापरे ॥ ७ ॥ आस
 न्सुब्रीडिताराजन्सात्यकिस्त्वब्रवीदिदं ॥ नेहास्ति पुरुषः कश्चिद्यद्भुतं पापपूरुषं ॥ ८ ॥ भाषमाणमकल्याणं शीघ्रं हन्यान्नराधमं ॥ एते त्वां पांडवाः सर्वे कुत्सयंति वि
 वित्सया ॥ ९ ॥ कर्मणा तेन पापेन श्वपाकं ब्राह्मणा इव ॥ एतत्कृत्वा महत्पापं निंदितः सर्वसाधुभिः ॥ १० ॥ न लज्जसे कथं वक्तुं समितिं प्राप्य शोभनां ॥ कथंच श
 तधा जिह्मान ते मूर्धा च दीर्यते ॥ ११ ॥ गुरुमाक्रोशतः क्षुद्रनचाधर्मेण पात्यसे ॥ वाच्यस्त्वमसि पार्थैश्वर्यं सर्वैश्चांधकवृष्णिभिः ॥ १२ ॥ यत्कर्म कलुषं कृत्वा श्लाघ
 से जनसंसदि ॥ अकार्यं तादृशं कृत्वा पुनरेव गुरुं क्षिपन् ॥ १३ ॥ वध्यस्त्वं न त्वयार्थोऽस्ति मुहूर्तमपि जीवता ॥ कस्त्वेतद्व्यवसेदार्थस्त्वदन्यः पुरुषाधम ॥ १४ ॥ नि
 गृत्य केशेषु वधं गुरोर्धर्मात्मनः सतः ॥ सप्तावरे तथा पूर्वे बांधवास्ते निमज्जिताः ॥ १५ ॥ यशसा च परित्यक्तास्त्वां प्राप्य कुलपांसनं ॥ उक्तवांश्चापियत्पार्थैभीष्मं
 प्रतिनरर्षभ ॥ १६ ॥ तथांतो विहितस्ते न स्वयमेव महात्मना ॥ तस्यापि तव सोदर्यो निहंता पापकृत्तमः ॥ १७ ॥ नान्यः पांचालपुत्रेभ्यो विद्यते भुवि पापकृत् ॥
 सचापि सृष्टः पित्रा ते भीष्मस्यांतकरः किल ॥ १८ ॥

॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥